

der rislen af isen, der smelter, så får man lidt en fornemmelse af, hvad det er for nogle kræfter, der er på spil. Og så må man sige til sig selv: Er Danmark ikke bare et lille land?

Kan vi gøre noget i forhold til hele kloden? Vi kan også spørge os selv: Hvordan hjælper vi kloden i den rigtige retning? Det er jo ikke ved, at vi har flere penge end alle de andre. Det er heller ikke ved, at vi har flere stemmer, så vi kan stemme de andre ud. Det er heller ikke ved krigsmagt; vi har ikke flere soldater end alle andre. Nej, faktisk har vi ikke mere magt end alle de andre; vi er et lille land. Måden, hvorpå vi får andre til at være med, er, at vi går foran. Vi er det gode eksempel. Vi er foregangslandet.

Men det er svært at være foregangsland, når man halter bagefter. Og er virkeligheden ikke, at regeringens klimapolitik er som en trillebør? Den skal skubbes hele vejen – løftes og skubbes. Vi har ikke set et eneste selvstændigt klimamål fra regeringens side. Er virkeligheden ikke den, at regeringen kun lige gør helt præcis, hvad EU forlanger, i bedste fald, og ikke et hak mere? Er virkeligheden ikke, at den tidligere statsminister, da det danske reduktionsmål for CO₂ blev fastsat i EU, lagde alle kræfter i, for at Danmark skulle få en mindre del af den fælles klimaindsats? Er det ikke det, der er virkeligheden?

Der er mindre end en måned til valget til Europa-Parlamentet, og jeg synes, det er vigtigt at sige i dag som en opfordring til alle danskere: Det er i EU, regeringens klimapolitik bliver lagt; husk at stemme den 7. juni, det betyder rent faktisk noget. Det er ikke regeringen, som sidder her, som beslutter sig for mindstekravene; nej, det gør EU. For virkeligheden er jo, at regeringen kun har en vakkende plan for en reduktion på 20 pct. i 2020, men ingen plan for den reduktion på de 30 pct., man har lovet, hvis der bliver en klimaaftale i København til december.

Er virkeligheden ikke også, at regeringens klimaplan konstant skrider, fordi den er lavet alt for snæver og alle tallene er pustet op for at få det hele til at se bedre ud? Vi ved alle fra husholdningsregnskaberne, at det er en rigtig dårlig idé, hvis man både regner med, at huslejen går ned, at lønnen går op og maden bliver billigere for at få hele budgettet til at hænge sammen. Og det er sådan, vi oplever den danske klimaplan, den danske regerings klimaplan.

Er virkeligheden ikke, at vi på et samråd med klimaministeren forleden indledte samrådet med et papir, som sagde, at her går det godt, regeringen har 100.000 t CO₂ i overskud i deres

plan, men at ministeren en time senere, da samrådet var slut, måtte konstatere, at de da for resten var 1 t i underskud? Og sådan går det hver gang, vi piller i den plan. Er virkeligheden ikke, at opsætningen af møller er gået i stå i det her land, og at pladserne til de møller, som miljøministeren nu har haft 5 år – 5 år – til at finde, endnu ikke er fundet? Er det ikke endnu en fiasko i regeringens klimapolitik?

Kl. 13:18

Er virkeligheden ikke, at landets statsminister forleden bekendtgjorde – og faktisk lidt igen i dag, men det var lidt mere tydeligt at høre på Venstres klimamøde forleden dag – at markedet skal løse klimaproblemet, det marked, som lige nu ligger underdrejet på grund af finanskrisen, det liberale marked, som lige har været nødt til at fyre mere end 1.000 medarbejdere hos Vestas, fordi der ikke er grund til at producere møller i Danmark, når man alligevel ikke kan sælge dem i Danmark? Er virkeligheden ikke, at der aldrig ville være blevet rejst en vindmølle i det her land, hvis det alene skulle være op til markedet? Hvis ikke der havde været nogle ansvarlige politikere, der havde taget hånd om at yde støtte til vindmøllerne, så havde vi ikke haft nogen vindmøller. Nu siger statsministeren meget klart og tydeligt, at han ikke vil gå ind og bestemme, hvad det er for nogle teknologier, der skal bruges, han vil slet ikke gå ind og bruge den slags planøkonomiske metoder, er det vel, det skal være markedet, der skal løse det.

Men så er det, jeg må spørge statsministeren: Hvad med energiaftalen, har regeringen egentlig tænkt sig at løbe fra energiaftalen? Den konservative ordfører var ude her til morgen og kritisere visse andre dele af Folketinget for at løbe fra energiaftalen, men hvis ikke vi skal gennemføre de planøkonomiske tiltag, der ligger i energiaftalen, støtte til vind, støtte til biogas, hvis det hele skal være op til markedet, så vil regeringen jo ikke leve op til energiaftalen. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen, og det håber jeg vi får et svar på i løbet af dagen.

Jeg oplever virkeligheden på den måde, at regeringen i 2001 gik i krig mod alt, hvad der var grønt og klimavenligt, alt, hvad hr. Svend Auken havde set på eller rørt ved, skulle behandles, som om det var inficeret med svineinfluenza, det skulle udraderes fra jordens overflade, ud med sol, ud med vind, ud med bølgekraft, ud med det hele. Det glæder mig, at regeringen har genovervejet situationen, det glæder mig, at man i det mindste nu i ord udviser lidt mere in-